

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

05/07/2026

Από τήν Καπερναούμ ὁ Χριστός ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὅπου θεράπευσε τόν παράλυτο δούλο τοῦ Ρωμαίου Ἐκατοντάρχου, πέρασε μαζί μέ τούς μαθητές Του, μέσω τῆς λίμνης Γεννησαρέτ, στή χώρα τῶν Γεργεσηνῶν, μᾶς λέει ἡ Εὐαγγελική περικοπή ἡ ὁποία διαβάζεται στους Ὁρθόδοξους Ἱερούς Ναούς μας τήν Ε΄ Κυριακή Ματθαίου, τήν ὁποία μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ διανύουμε σήμερα. Νά τί μᾶς ἀναφέρει ἡ σημερινή Εὐαγγελική περικοπή. Μόλις εἰσηλθε στήν πόλη ὁ Κύριος τόν συνάντησαν, φερμένοι ἀπό τά μνήματα ὅπου κατοικοῦσαν, δύο δαιμονισμένοι, «*χαλεποί λίαν*», δηλαδή φοβερά ἄγριοι, ἐπικίνδυνοι καί ἐπιθετικοί. Θυμίζω ὅτι οἱ δαιμονισμένοι δέν μιᾶνε οἱ ἴδιοι, ἀλλά μιᾶνε οἱ δαίμονες μέ τό δικό τους στόμα.

Ἄρχισαν, λοιπόν, οἱ δαίμονες νά φωνάζουν δυνατά καί νά λένε πρός τόν Χριστό: «*Τί ἡμῖν καί σοί, Ἰησοῦ Υἱέ τοῦ Θεοῦ; Ἦλθες ὧδε πρό καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς;*», δηλαδή, «*Τί σχέση ὑπάρχει μεταξύ μας Ἰησοῦ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ; Ἦλθες ἐδῶ πρόωρα, πρό τῆς παγκόσμιας Κρίσεως γιά νά μᾶς βασανίσης;*». Μέ αὐτά τά λόγια τους ὁμολογοῦν τήν ἀπελπισία τους, τόν τρόμο τους, πού αἰσθάνονται γιά τήν αἰώνια τιμωρία πού τούς περιμένει.

Λίγο μακρύτερα ἔβασκε ἕνα κοπάδι ἀπό χοίρους. Καθώς, λοιπόν, δέν ἄντεχαν οἱ δαίμονες τήν παρουσία τοῦ Χριστοῦ, πού τούς ἔκαιγε, Τόν παρακαλοῦν, ἄν πρόκειται νά τούς ἐκδιώξει νά τούς ἐπιτρέψει νά μπουν μέσα στήν ἀγέλη τῶν χοίρων. Ὁ Κύριος τούς ἐπέτρεψε. Καί αὐτοί τήν ἴδια στιγμή φεύγουν ἀπό τούς δαιμονισμένους ἐκείνους ἀνθρώπους καί μπαίνουν μέσα στους χοίρους. Τότε ἀμέσως ὅλο το κοπάδι τῶν χοίρων ὠρμησε μέ μανία ἀπό τό μέρος τοῦ γκρεμοῦ καί ἔπεσε στά νερά τῆς λίμνης καί πνίγηκε. Οἱ χοιροβοσκοί μπροστά στό γεγονός ἔμειναν ἐκπληκτοί. Ἔτσι πανικοβλημένοι ἔτρεξαν στήν πόλη καί διηγήθηκαν ὅλο ὅσα συνέβησαν. Ἀλλά ἀλήθεια, ἀδελφοί μου, τί θλιβερό! Ἀντί οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ἐκείνης νά τρέξουν μέ μετάνοια κοντά στόν Ἰησοῦ αὐτοί ἔκαναν τό ἀντίθετο. Βγήκαν ἔξω καί ἄρχισαν νά Τόν παρακαλοῦν νά φύγει ἀπό τά μέρη τους.

Καί ὅμως. Πολύ διαφορετική ἔπρεπε νά εἶναι ἡ συμπεριφορά τους. Γιατί οἱ χοῖροι, πού αὐτοί ἐμπορευόνταν ἐθεωροῦντο ἀπό τόν Μωσαϊκό Νόμο ζῶα ἀκάθαρτα καί δέν ἐπιτρεπόταν στους Ἰουδαίους νά τρῶνε τό κρέας τους. Μέ τήν συμπεριφορά τους πέτυχαν νά διώξουν ἀπό τήν πόλη τους τήν Σωτηρία, τόν Χριστό. Καί ὁ Κύριος μας ὑπάκουσε, δέν παρέμεινε. Ἐπέστρεψε μέ πλοιάριο μαζί μέ τούς μαθητές Του στήν Καπερναούμ.

Εμβαθύνοντας στά γεγονότα τῆς σημερινῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς ἀντικρούζουμε δύο ἀντίθετες πλευρές. Βλέπουμε ἀπό τήν μιᾶ πλευρά τούς δαίμονες νά νικῶνται καί ἀπό τήν ἄλλη πλευρά τούς

βλέπουμε νά νικοῦν. Νικήθηκαν γιατί ἐκδιώχθηκαν ἀπό τούς δαιμονισμένους. Ἀλλά οἱ παμπόνηροι γιά κοιτάξτε, θά ἔλεγα ὅτι κάνουν ἀντεπίθεση. Ἔρχονται καί βάζουν κακές σκέψεις, πονηρούς λογισμούς στούς κατοίκους τῆς πόλεως ἐκείνης, νά παρακαλέσουν τόν Χριστό νά φύγει ἀπό τόν τόπο τους. Καί μέ τούς κακούς λογισμούς τούς πείθουν.

Διαπιστώνουμε, λοιπόν, ὅτι τά σχέδια καί τά τεχνάσματα τοῦ διαβόλου καί τῶν δαιμόνων εἶναι πράγματι καταπληκτικά, πονηρά καί πανούργα. Γί' αὐτό τό λόγο χρειάζεται νά εἶμαστε πολύ προσεκτικοί. Νά ἔχουμε ἀγρυπνη προσοχή, νά ἔχουμε νήψη καί προσευχή. Νά φυλάμε τόν νοῦ καί τήν καρδιά μας καί νά μήν ἀφήνουμε μέσα μας νά καρποφοροῦν οἱ σπόροι τῶν κακῶν λογισμῶν, πού σπείρουν οἱ δαίμονες.

«Ὅταν μέ πολεμοῦν πονηροί λογισμοί, διαβάζουμε στό Γεροντικό, ἔλεγε ὁ Ἀββᾶς Ἰωάννης ὁ Κολοβός, κάνω ὅ,τι θά ἔκανε ἕνας διαβάτης, πού θά συναντοῦσε στήν ἐρημιά κάποιο θηρίο. Βρίσκει ἕνα δένδρο καί σκαρφαλώνει πάνω γιά νά σωθεῖ. Καί ἐγώ καταφεύγω πάνω στόν Θεό μέ τήν προσευχή καί γλυτώνω ἀπό τήν ἐπίθεσή τους».

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὅταν προσευχόμεθα ἀδιάκοπα, ὅταν προσέχουμε τούς λογισμούς καί συμβουλευόμεθα τόν πνευματικό μας πατέρα καί ὁδηγό γιά τό κάθε τί στόν νοερό, ἀόρατο πόλεμο, πού κάνει ὁ διάβολος μέ τούς χριστιανούς, τότε δέν θά μείνουμε ἔρημοι ἀπό Χριστό οὔτε νικημένοι σάν τούς Γεργεσηνοῦς, ἀλλά παντοτεινά νικηταί καί ἐνωμένοι μέ τήν Θεία Χάρη.

Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Τραϊκάκης